RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 118.659 van 25 april 2003
in de zaak A. 135.530/VII-29.555.

In zake : Joseph VAN DER EECKEN,
die woonplaats kiest bij
advocaat O. VANDER BIEST,
kantoor houdende te DENDERMONDE,
Hekkenhoek 5

tegen :

de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM),
die woonplaats kiest bij
advocaat J. NIJS,
kantoor houdende te DENDERMONDE,
Noordlaan 82-84.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Joseph VAN DER EECKEN op 16 april 2003 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de Openbare Afvalstoffen-maatschappij voor het Vlaamse Gewest van 11 februari 2003 , houdende de ambtshalve verwijdering van afvalstoffen op een terrein te Appels-Dendermonde, Bevrijdingslaan, gekadastreerd te Dendermonde, afdeling 2, sectie B, nr. 526 P, aan verzoeker ter kennis gebracht bij brief van 18 februari 2003;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 22 april 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 25 april 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat O. VANDER BIEST, die verschijnt voor verzoeker en van advocaat J. NIJS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur P. PROVOOST;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de het bestreden besluit voorziet in de ambtshalve verwijdering van afvalstoffen in de zin van artikel 12 van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, op een perceel, toebehorende aan verzoeker, gelegen te Appels, Bevrijdingslaan; dat de OVAM beslist heeft, op grond van artikel 37 van hoger vermeld decreet, over te gaan tot de ambtshalve verwijdering van de afvalstoffen;

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat er een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen; dat, gelet op het zeer uitzonderlijk en zeer ongewoon karakter van de uiterst dringende procedure tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling waarin de wet voorziet, en op de ernstige stoornis die zij in het normaal verloop van de rechtspleging voor de Raad van State teweegbrengt, waarbij de rechten van verdediging van de partijen tot een strikt minimum zijn herleid, de uiterst dringende noodzakelijkheid op het eerste gezicht onbetwistbaar moet zijn; dat een verzoekende partij die meent een beroep te moeten doen op de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid alleszins moet aantonen bij het instellen van de vordering met de vereiste spoed, diligentie en alertheid te zijn opgetreden; dat deze gegevens in beginsel uit het verzoekschrift moeten blijken;

Overwegende dat uit het administratief dossier blijkt dat de bestreden beslissing aan verzoeker ter kennis werd gebracht bij brief van 18 februari 2003; dat verzoeker niet beweert noch aantoont dat hij pas laattijdig kennis heeft kunnen nemen van de beslissing; dat het verzoekschrift op 16 april 2003 werd ingediend; dat het gedrag van verzoeker niet getuigt van een diligente en alerte houding; dat hieruit volgt dat de uiterst dringende noodzakelijkheid niet is aangetoond, zodat de vordering als onontvan-kelijk wordt verworpen;

3. Overwegende dat niet is voldaan aan de eerste van de door artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden; dat deze vaststelling volstaat om het verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijfentwintig april tweeduizend en drie, door :

de H.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. WIJNANTS. **E. BREWAEYS.**